Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 25. Warszawa, dnia 20 września 1934 r. Rok XVII.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. Nr. 30-400 „Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu“, zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn.“.

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.
Adres Administracji: Komisarjat Rządu, ul. Daniłowiczowska Nr. 1. Telef. 696-87.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

II. OKÓLNIKI Nr. Nr. 118 — 119.

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. Nr. 79 — 81.

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 204 — 212.

A.

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

229.

OKÓLNIK Nr. 118

z dnia 12 września 1934 r.

o wydawaniu zaświadczeń dla założycieli prywatnych szkół oraz dla dyrektorów i nauczycieli tychże szkół oraz dla kandydatów do szkół na leśniczych.

(Nr. GL. 43b 16/9).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Okólnikiem Nr. 85 z dn. 18.VI.1932 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 9, poz. 123) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uregulowało sprawę wydawania przez P. P. Starostów zaświadczeń o zachowaniu się nienagannem pod względem moralności oraz w stosunku do Państwa — założycieli, dyrektorów i nauczycieli szkół prywatnych.

Zarazem Ministerstwo podało wzory takich zaświadczeń w przypadkach przychylnego ustosunkowania się do podań kandydatów.

Natomiast sprawa negatywnego ustosunkowania się powiatowych władz administracji ogólnej do wzmiankowanych podań kandydatów nie została ujęta w konkretne formy, gdyż Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wychodziło z założenia, iż jest to rzeczą zbyteczną ponieważ w tych przypadkach należy wogóle odmawiać wydawania jakiegokolwiek zaświadczenia względnie, że odmowa taka winna być wydana w formie zwyczajnej decyzji.

Ponieważ w praktyce jednak powstały w tym względzie różne wątpliwości — przeto celem jednolitego uregulowania tej sprawy — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, co następuje:

W przypadkach, gdy opinja władzy wypada ujemnie dla kandydata, czy to pod względem moralnym, czy pod względem lojalności państwowej należy odmawiać wydania zaświadczenia.

Odmowa taka winna być wydana na piśmie bez faktycznego uzasadnienia tej decyzji przy wykorzystaniu przepisu art. 75 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22.III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnem. Wzór takiej decyzji odmownej brzmiałby następująco.

„Na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 4 (albo) art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 343) oraz § 13 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dn. 7.VI.1932 r. o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych, wydanego co do § 13 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, a co do § 20 w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych oraz Przemysłu i Handlu (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 473) oraz w związku z postanowieniem art. 75 ust. 3 zdania 2-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22.III.1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) odmawiam Panu (i) wydania przewidzianego w tych przepisach stwierdzenia.

Od decyzji tej służy Panu (i) odwołanie za pośrednictwem starostwa ....
do wojewody..................
w ciągu dni 14 po doręczeniu".

Przy tej sposobności na skutek zapytania jednego z P. P. Wojewodów, jaki tryb należy stosować przy wydawaniu przez powiatowe władze administracji ogólnej kandydatom na praktykę przedszkolną w lasach państwowych zaświadczeń, mających stosownie do § 3 pkt. e zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 7.VII.1932 r. o praktyce kandydatów do szkół na leśniczych (Monitor Polski Nr. 177 poz. 212) stwierdzić ich wartość moralną i lojalność państwową — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych oznajmia, iż w tych przypadkach należy analogicznie stosować postanowienia powołanego na wstępie okólnika Nr. 85 z dn. 18.VI.1932 r. z uwzględnieniem postanowień niniejszego okólnika, o ile chodzi o odmowę wydania zaświadczenia.

(—) T. Krychowski
PODSEKRETARZ STANU

230.

OKÓLNIK Nr. 119

z dnia 13 września 1934 r.

o dodatkowem wynagrodzeniu prezydentów miast, wiceprezydentów, burmistrzów i zawodowych wiceburmistrzów.

(Nr. SS. 42/199/1).

Do

P. P. Wojewodów wszystkich (z wyjątkiem śląskiego).

W okólniku Nr. 63 z dnia 10 maja 1932 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 8, str. 259) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśniło, iż z chwilą wejścia w życie ustawy z dnia 15 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 345) nie mogą być wypłacane członkom zarządu i pracownikom samorządowym wynagrodzenia dodatkowe, określone w piśmie Ministerstwa z dnia 13 lutego 1928 r. Nr. SF. 1101/p/27.

Wyjaśnienia te uzupełniam w ten sposób, iż powyższy zakaz dotyczy dodatkowych wynagrodzeń, określonych w formie stałych dodatków procentowych do uposażenia, na przyznanie których Ministerstwo zezwoliło poprzednio

w wyżej powołanem piśmie z dnia 13 lutego 1928 r. Natomiast omawiany zakaz nie dotyczy wynagrodzeń dodatkowych za nadliczbowe godziny pracy lub wykonywanie prac, które nie należą do normalnych obowiązków pracownika.

Jeżeli chodzi o członków zarządu związku samorządowego, to tego rodzaju dodatkowe wynagrodzenie uważam za uzasadnione w zastosowaniu do zawodowych burmistrzów (prezydentów miast) oraz wiceprezydentów miast i wiceburmistrzów zawodowych, a to z uwagi, iż przełożeni zarządów miejskich, wiceprezydenci oraz zawodowi wiceburmistrzowie z reguły poświęcają się pracy dla dobra miasta również i w godzinach pozaurzędowych i niejednokrotnie spełniają w zakładach i przedsiębiórstwach miejskich nietylko funkcje nadzorcze, ale także administracyjne, przynosząc swą pracą, bardziej wytężoną i wydajną od pracy innych członków zarządu miejskiego, niemałe korzyści i zaoszczędzenia wydatków administrowanym gminom miejskim.

Wobec zachodzących trudności każdorazowego określania wysokości przypadających z tego tytułu wynagrodzeń dodatkowych zezwalam na przyznawanie przez radę miejską zawodowym burmistrzom (prezydentom miast) i wiceprezydentom oraz zawodowym wiceburmistrzom na przeciąg okresu budżetowego przy sposobności uchwalania budżetu miasta dodatkowych wynagrodzeń miesięcznych, określonych w kwotach ryczałtowych.

Uważam za najwłaściwsze ustalenie wysokości tych wynagrodzeń dla burmistrzów (prezydentów miast) w zależności od liczby ludności danego miasta. Jako maksymalne normy tych dodatkowych wynagrodzeń dla burmistrzów (prezydentów miast) wskazuję następujące kwoty miesięczne:

zł. 50 — w miastach z ludnością do 5.000 mieszkańców na obszarze wszystkich województw z wyłączeniem poznańskiego i pomorskiego;

zł. 100 — w miastach z ludnością ponad 5.000 do 25.000 mieszkańców, a na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego również w miastach z ludnością do 5.000 mieszkańców, a to z uwagi na bardziej rozwiniętą gospodarkę tych miast;

zł. 250 — w miastach z ludnością ponad 25.000 do 50.000 mieszkańców;

zł. 350 — w miastach z ludnością ponad 50.000 do 100.000;

w miastach z ludnością powyżej 100.000 mieszkańców maksymalna norma dodatkowych wynagrodzeń może być zwiększona o zł. 100 na każde dalsze 50.000 mieszkańców (pełne, względnie rozpoczęte). Dla wiceprezydentów i wiceburmistrzów zawodowych normy te określam w połowie wysokości, wskazanych dla prezydentów miast i burmistrzów.

Co się tyczy wiceburmistrzów niezawodowych, to przyznawanie omawianych wynagrodzeń uznaję za uzasadnione jedynie wówczas, gdy wiceburmistrz pełni obowiązki burmistrza, który nie może przez czas dłuższy sprawować swego urzędu np. z powodu urlopu, choroby i t. p.; w takich wypadkach słusznem byłoby przyznanie wiceburmistrzowi ryczałtu pieniężnego w tej samej wysokości, w jakiej ryczałt ten pobierany był przez burmistrza.

Kredyty na wypłatę omawianych dodatkowych wynagrodzeń nie mogą być łączone z kredytami na uposażenie i winny być przewidywane w osobnych pozycjach w dziale I wydatków zwyczajnych budżetu administracyjnego, oddzielnie od kredytu na zapomogi i remuneracje dla pracowników.

Przyznawanie powyższych wynagrodzeń przewodniczącym wydziałów powiatowych i ich zastępcom nie może być stosowane wobec brzmienia art. 59 ustęp (5) ustawy z dn. 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego.

Wyjaśnienia powyższe nie dotyczą również Komisarza Rządu m. Gdyni i jego zastępcy.

W sprawie dodatkowych wynagrodzeń przełożonych gmin i ich zastępców m. st. Warszawy oraz m. Łodzi wydane będą odrębne zarządzenia.

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski
MINISTER

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

231.

PISMO OKÓLNE

z dnia 28 sierpnia 1934 r.

o rejestracji rzeźni oraz aktualnych opłat rzeźnych.

Nr. Apr. 51/73.

Do

P. P Wojewodów, Tymczasowego Prezydenta m. st. Warszawy, Prezydentów Miast oraz Starostów.

Oddawna już odczuwa się brak szczegółowych materjałów dotyczących, stanu urządzeń rzeźnianych i rodzaju usług, jakie mogą one zapewnić swym klientom.

Rzeźnie oraz związane z niemi kompleksy urządzeń, odgrywają wielką rolę w zakresie obrotu żywcem i mięsem.

Opłaty pobierane za ubój oraz za korzystanie z różnorodnych urządzeń wywierają również poważny wpływ na koszty tego obrotu.

Dokładna znajomość faktycznego stanu rzeczy jest niezastąpioną podstawą przy ocenie

wniosków, omawiających tę dziedzinę obrotu, a tem samem i przy opracowywaniu niezbędnych w tym zakresie zarządzeń władz. W szczególności braku odpowiednich materjałów nie dałoby się już nadal usprawiedliwić wobec naglącej obecnie potrzeby uregulowania szeregu problemów, związanych z handlem żywcem rzeźnym, oraz produkcją i wymianą mięsa.

W związku z zaznaczonem wyżej — zarządzam przeprowadzenie szczegółowej rejestracji rzeźni oraz pobieranych obecnie opłat targowych i rzeźnianych, w/g załączonych do niniejszego pisma wzorów*).

Rejestracja winna objąć wszystkie rzeźnie miejskie i prywatne, zarówno pracujące na potrzeby rynku wewnętrznego, jak i eksportowe.

Rejestrację należy przeprowadzić w okresie od 20—30 września r. b., przy współdziałaniu powiatowych związków samorządowych i zarządów gminnych, pod ogólnym kierunkiem i nadzorem powiatowych władz administracji ogólnej.

Arkusze rejestracyjne, wypełnione dla każdej rzeźni oddzielnie, należy skompletować w Starostwie i po przejrzeniu i ewent. wprowadzeniu poprawek przesłać je wraz z kopją arkusza zbiorczego do właściwego urzędu wojewódzkiego w terminie do 10.X. r. b.

Urząd wojewódzki, po zapoznaniu się z ich treścią i ewent. skorygowaniu zauważonych błędów, prześle je bezpośrednio, zestawione powiatami, do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w terminie nieprzekraczalnym do dnia 30.X. r. b.

Z uwagi na znaczenie, jakie przypisuję pozyskaniu dokładnych materjałów, objętych rejestracją — proszę Panów o zwrócenie na sposób ich opracowania specjalnej uwagi osobistej, oraz władz podległych, — pragnę bowiem otrzymać wyniki ściśle odpowiadające rzeczywistości.

Łącznie z rejestracją, nawiązując do zarządzenia z dn. 20.IV.1933 r. Nr. Apr. 46/15, zarządzam przedłożenie mi przez Panów Wojewodów wniosków, które wskazywać będą, jakie opłaty i na terenie których miejscowości mogą być ponownie obniżone, bez narażenia na szwank samowystarczalności finansowej rzeźni i targowisk miejskich.

W szczególności wnioski te winny dotyczyć opłat targowych i ubojowych od drobnicy rzeźnej, co nie zwalnia jednak od obowiązku szczegółowego zrewidowania i innych opłat, pobieranych od pozostałych kategoryj żywca rzeźnego, oraz zaproponowania stosownego ich obniżenia.

Do opracowania wspomnianych wniosków użyć należy materjału, uzyskanego z rejestracji.

Zgłoszone wnioski zostaną dokładnie przejrzane i ewent. wypełnione, lub poprawione w Ministerstwie, poczem po ich zatwierdzeniu odesłane będą urzędowi wojewódzkiemu w takim terminie, aby posłużyć mogły Panom Wojewodom do przeprowadzenia ponownej akcji obniżenia opłat targowych i rzeźniczych, przy zatwierdzaniu budżetów związków samorządowych i gmin na okres roku budżetowego 1935/36.

Przy opracowaniu wspomnianych wniosków, należy jednocześnie mieć na uwadze usunięcie szkodliwego, bo nadmiernego ich zróżniczkowania, oraz wykorzystać nasuwające się możliwości do zaproponowania równomiernych opłat za podobne usługi w rzeźniach pokrewnych typów.

Te ostatnie wnioski pozwolą stopniowo, sprowadzić zasadnicze opłaty targowe i rzeźniane do określonych norm, stosownych dla danego terenu, następnie zaś pozwolą uszeregować te opłaty w ramach, ustalonych dla większych okręgów, lub nawet całego Państwa — dla rzeźni i targowisk o podobnym charakterze.

Wniosków co do obniżenia, skomasowania i wyrównania opłat, pobieranych na targowiskach i w rzeźniach na podległych Panom Wojewodom terenach — oczekuję w terminie do dnia 10.XI r. b.

Opracowanie tych wniosków polecam szczególnej osobistej uwadze Panów Wojewodów, traktując podjętą akcję, jako najbardziej istotną i ważną dla realizacji gospodarczych założeń Rządu na odcinku spraw, związanych z rynkiem żywca i mięsa.

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski
MINISTER

---

*) Zapas wzorów przesłano urzędowi wojewódzkiemu, do którego należy składać stosowne zapotrzebowania na wykazy rzeźni.

WYKAZ RZEŹNI.

Załączniki do pisma ok.
Nr. Apr. 51/73.

Woj. ....

Pow. ....

L. p.	Miejscowość	RZEŹNIA (ZAKŁAD)				POŁĄCZENIA KOMUNIKACYJNE		
		Stanowi własność	Posiada uprawnienia		Kategorja świadectwa przem.	Z kol. (stacją towar.)		Ze śródmieściem (rynkiem)
			Data otrzymania koncesji	Ew. przywileje, lub ograniczenia, ich rodzaj i podstawa prawna		Bocznicą własną przy stacji kol. (jakiej) dług. klm.	Szosą, drogą, gościńcem klm. do stacji kol. (jakiej)	Ulicą zabrukowaną, niezabrukowaną klm.

ILOŚĆ STANOWISK DO UBOJU POSZCZEGÓLNYCH RODZAJÓW ZWIERZĄT						Wagi zwykłe, automatyczne, aparaty do zdejmowania skór, pistolety automatyczne do uboju, aparaty trychinoskop. i t. p. (Wskazać rodzaj i ilość)
Bydła	Trzody	Drobnicy (barany, owce, kozy i t. p.)	Koni	Drobiu	Dla uboju zwierząt podejrzanych	

INSTALACJE WODOCIĄGOWO-KANALIZACYJNE			OŚWIETLENIE	INSTALACJE RZEŹNIANE ZASADNICZE		
Zaopatrzenie w wodę (bieżącą dowożoną) i skąd otrzymuje się wodę	Usuwanie odpływów: kanaliz. ogólna „ specj. inne wskazać	Oczyszczanie odpływów jest, czy niema, o ile jest, to jakie	elektryczne, gazowe, naftowe (wskazać rodzaj i moc)	Do wytwarzania gorącej wody (woda bieżąca, lub nie) system i moc	Do wytwarzania zimna (chłodzenie maszynowe lub lodownia) system i sprawność	Kolejka górna: wskazać długość i połączone bezpośrednio pomieszczenia

INSTALACJE RZEŻNIANE SPECJALNE					Oczyszczenie flaków i jelit
Wytwórnia lodu (wydajność na dobę)	Do niszczenia padliny, mięsa niezdatnego do spożycia i odpadków rzeźnianych	Do unieszkodliwienia mięsa warunkowo zdatnego do spożycia.	Do wykorzystania ubocznych produktów uboju (kości, rogi kopyta, krew, szczecina i t. p.).		
	Specjalne urządzenia (destruktory). Wskazać nazwy urządzeń i ich sprawność. Inny sposób niszczenia (wskazać jaki stosowany jest na miejscu).	Aparaty do gotowania na parze, gotowanie zwykłe, solenie (wskazać praktykowany sposób i posiadane aparaty).	Specjalne aparaty utylizacyjne (wskazać nazwy urządzeń i ich sprawność). Inny sposób (wskazać praktykowane postępowanie na miejscu) oraz czy niszczy się czy zabiera właściciel i t. p.		Wskazać praktykowany na miejscu sposób i gdzie się czyszczenie odbywa: w rzeźni, w warsztatach właściciell, w zakładach prywatnych.

Place i pomieszczenia odkryte, targowiska, boksy, rampy, i t. p.) *) Wskazać rodzaj przeznaczenia i pow. w m.^{2}		Budynki i pomieszczenia kryte *) (hale, stajnie, składy i t. p.). Wskazać rodzaj, przeznaczenie i pow. w m^2 lub pojemność w m.^{3}	
Dla zwierząt zdrowych	Dla zwierząt podejrzanych	Dla zwierząt zdrowych	Dla zwierząt podejrzanych

*) Budynki i pomieszczenia kryte o podłogach krytych wodoszczelnie (do zmywania) oraz place i pomieszczenia odkryte zabrukowane oznaczyć znakiem + inne zaś znakiem —

NADZÓR LEKARSKO-WETERYNARYJNY				Kto dokonuje uboju zwierząt	Zdolność użytkowa rzeźni roczna		Przywóz lub wywóz mięsa do lub z rzeźni (stacji kontr. sanit., hali sprzedaży hurtowej mięsa). Podać stan faktyczny z roku 1933 w ćwierciach połówkach klg. dla poszczególnych rodzajów mięsa.
Lekarz wet. powiatowy miejski, własny zakładu lub oglądacz	Liczba osób służby san. wet. (lekarzy, oglądaczy, trychinostyplstek)	Czy są specjalne stacje kontroli sanit.-wet. dla mięsa przyw. i wędlin przyw. w rzeźni poza rzeźnią (ile)	Tanie jatki w rzeźni poza rzeźnią (ilość i kto prowadzi)	(personel własny rzeźni, artele związki i t. p. organiz. zawod. Klijenci rzeźni lub ich czeladź).	Maksymalna (w sztukach poszczeg. rodz. zwierząt) ew. oddzielnie dla odrębnych działów przedsiębiorstwa (hal uboju, chłodni i t. p.).	Faktyczny ubój w r. 1933 w sztukach poszczeg rodz. zwierząt	

Opłaty pobierane na miejscu w/g stawek na 1.IX 1934 r.										
Targowe		Rzeźniane przy uboju miejscowym*)								
		Obowiązkowe			Nieobowiązkowe					
			Suma opłat							
Od sztuki	Razem*) (suma opłat)	Od sztuki lub kg.	za korzystanie z rzeźni	za badanie lek.-weter.	Od sztuki, ćwierci lub kg.	Suma opłat	Od jednostki powierzchni (np. chłodni) od haka, stoiska i t. p.)	Za jednorazowe użycie zł.	Czynsz miesięczny, roczny i t. p. za stałe użytkow.	UWAGI
……		wołu								
wołu		……								
krowy		……								
jałowizny		jałowizny								
cielęcia		……								
świni ciężkiej**)		cielęcia								
……		……								
świni lekkiej**)		świni								
……		……								
prosięcia		……								
barana		barana								
kozy		……								
……		kozy								
……										
……										

*) Ewent. specyf. opłat podać w wolnych rubrykach.
**) Wskazać granicę wagi.

OPŁATY POBIERANE NA MIEJSCU wg. stawek na 1.IX.1934 r							
Rzeźniane dla mięsa uboju pozamiejscowego*)							
Obowiązkowe				Nieobowiązkowe			Uwagi
Od sztuki lub ćwierci kg i t.p.	Suma opłat: za badanie lek.-wet.	Suma opłat: za sprawdz. badania	Za korzystanie z urządz. miejsk.	Od sztuki lub ćwierci kg. i t. p.	Rodzaj usługi	Opłata	

*) Ewent. specyf. opłat podać w wolnych rubrykach. Inne opłaty (np. za sprawdzanie wędlin) podać w uwagach.

GŁÓWNE POZYCJE BUDŻETU RZEŹNI na podstawie prel. na rok 1933/34 ew. na podstawie zamknięć rachunkowych z wykonania budżetu za rok 1932/33 (wskazać podstawę)			
Pozycje dochodów	zł.	Pozycje wydatków	zł.
1) Ogółem		1) Ogółem	
2) Za korzystanie z targowiska przy rzeźni		Na utrzymanie w stanie używ. targow. przy rzeźni	
3) Za korzystanie z rzeźni		Na utrzymanie rzeźni w stanie używ.	
4) Za badanie lek.-wet. żywca i mięsa uboju miejscowego		Na służbę lek.-wet. ad poz. 4) rubr. dochodów	
5) Za badanie i sprawdzanie mięsa ze zwierząt ubitych poza miejscową rzeźnią		Na służbę lek.-wet. i utrzymanie koniecznych urządzeń ad poz. 5) rubr. dochodów	
6) Za korzystanie z urządzeń miejskich przy badaniu lub sprawdzaniu mięsa ze zwierząt ubitych poza miejscową rzeźnią		Na utrzymanie urządzeń specjalnych ad poz. 6) rubr. dochodów	
7) Z innych opłat obowiązkowych		Na utrzymanie urządzeń korzystanie z których jest obowiązkowe	
8) Z opłat nieobowiązkowych		Na utrzymanie urządzeń korzystanie z których nie jest obowiązkowe.	

Nadwyżka i jej przeznaczenie

....

....

wzg. niedobór i jego pokrycie

....

....

Zamieszczone w wykazie dane potwierdzam

M. P. PODPIS

232.

PISMO OKÓLNE

z dnia 7 września 1934 r.

o podziale gmin (wiejskich) na gromady w województwach południowych i zachodnich.

(Nr. GL. 40/4/2).

Do

P. P. Wojewodów województw południowych i zachodnich oraz Starostów wymienionych województw.

Na skutek zapytania jednego z P. P. Wojewodów, czy pod pojęciem „ciał samorządowych“ wspomnianych w pkcie 4-ym pisma okólnego z dn. 9.VIII.1934 Nr. GL. 40-4 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 21, poz. 203) należy rozumieć jedynie wydziały wojewódzkie, o których mowa w art. 107 ustawy z 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294), czy też także wymienione tam rady gminne i wydziały powiatowe Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia co następuje:

Wydział wojewódzki pod pojęcie „ciała samorządowego“ w znaczeniu, użytem w ust. 4 pisma okólnego z dnia 9 sierpnia b. r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 21, poz. 203) nie podpada. Przez „ciała samorządowe“ rozumieć należy rady gminne dotychczasowych czynnych gmin jednostkowych oraz wydziały powiatowe. Zarówno ustawa samorządowa jak i pismo okólne z dn. 9.IX b. r., o którem wspomniano wyżej, nie zawiera wskazówek w tym kierunku, aby uchwały owych „ciał samorządowych“ miały być wiążące.

Warunkiem koniecznym jest natomiast, aby wszystkie rady gminne i wydziały powiatowe zostały wysłuchane i by uchwały ich zawierały opinję co do ostatecznie projektowanego przez Pana Wojewodę podziału na gromady. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaznacza, że przesyłane do zaopinjowania radom gminnym i wydziałom powiatowym projekty podziału gmin na gromady powinny być w tym stopniu dokładności opracowane, by po wypowiedzeniu się gmin nie zachodziła potrzeba wprowadzenia do projektów rozporządzeń żadnych zmian „z urzędu“, t. j. nie wynikających z opinji danego ciała samorządowego. W razie konieczności wprowadzenia tego rodzaju zmian uzupełniony względnie poprawiony projekt musiałby być ponownie zaopinjowany przez zainteresowane związki samorządowe. Chodzi więc o umożliwienie zainteresowanym związkom samorządowym, aby miały możność wypowiedzenia się co do projektów w ich ostatecznem brzmieniu.

ZA DYREKTORA GABINETU MINISTRA

(—) *Dr. Drążek-Drawicz*

NACZELNIK WYDZIAŁU

233.

PISMO OKÓLNE

z dnia 8 września 1934 r.

o opłatach na rzecz Funduszu Pracy

(Nr. SF. 63/2/28).

Do

P. P. Wojewodów (wszystkich).

W związku z zapytaniami, kierowanemi przez niektórych P. P. Wojewodów do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, czy międzykomunalne związki szpitalne winny ponosić opłatę na rzecz Funduszu Pracy, jako pracodawcy, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia, że Prezydjum Rady Ministrów pismem z dnia 19.VI. r. b. Nr. 70-53/172 wyjaśniło, iż międzykomunalne związki szpitalne, zgodnie z art. 15 pkt. 4 oraz pkt. 5 ustawy o Funduszu Pracy z dnia 16-III 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22 poz. 163) nie są obowiązane uiszczać odpowiednich opłat jako pracodawcy po myśli art. 15 pkt. 4 wyżej wymienionej ustawy o Funduszu Pracy, t. j. 1% zarobków, uposażeń i wynagrodzeń, wypłacanych ich pracownikom.

(—) *Zbikowski*

DYREKTOR DEPARTAMENTU

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 6 września Nr. 79 Rok 1934

Poz. 738. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 11 sierpnia 1934 r. w sprawie zmiany ordynacji pocztowej.

Poz. 739. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 sierpnia 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wyznaczenia prowizorycznych kontyngentów cukru na czas od 1 października 1934 r. do 30 września 1935 r.

Poz. 740. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 22 sierpnia 1934 roku wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Sprawiedliwości oraz Przemysłu i Handlu w sprawie określenia, jakie gospodarstwa rolne uważa się za prowadzone w większym rozmiarze.

Na podstawie art. 7 § 2 kodeksu handlowego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 57, poz. 502) zarządza się co następuje:

§ 1. Za gospodarstwa rolne, prowadzone w większym rozmiarze, uważa się gospodarstwa rolne, które:

a) prowadzą raachunkowość rolniczą według zasad prawidłowej rachunkowości kupieckiej, przynajmniej przez okres dwóch lat przed zgłoszeniem do rejestru handlowego,

b) wykażą na podstawie wspomnianej rachunkowości, iż dochód brutto w okresie jednego roku, poprzedzającego zgłoszenie do rejestru handlowego, wyniósł nie mniej niż 50.000 złotych.

§ 2. Jeżeli gospodarstwo rolne składa się z poszczególnych typów gospodarstw, wymienionych w art. 2 § 3 kodeksu handlowego, zadośćuczynienie warunkom, wymienionym w § niniejszego rozporządzenia, chociażby w jednym z tych typów gospodarstw wystarczy do uznania gospodarstwa za gospodarstwo rolne, prowadzone w większym rozmiarze.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 741. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 19 sierpnia 1934 r. o budowie i stanie technicznym wytwornic acetylenowych.

---

z 11 września Nr. 80 Rok 1934

Poz. 742. Ustawa z dnia 15 marca 1934 r. o obronie przeciwlotniczej i przeciwgazowej.

Art. 1. (1) W czasie, gdy grozi niebezpieczeństwo ataku lotniczego lub gazowego, Minister Spraw Wojskowych lub wyznaczone przez niego w drodze rozporządzenia władze władni są zarządzić pogotowie przeciwlotnicze i przeciwgazowe na całym obszarze Państwa lub jego części.

(2) Na obszarze wojennym prawo to służy Naczelnemu Wodzowi lub wyznaczonym przez niego władzom.

Art. 2. Zarządzenie pogotowia powinno być bezzwłocznie podane do publicznej wiadomości na obszarze, dla którego zostało zarządzone, przy pomocy środków, zapewniających natychmiastowe jego rozpowszechnienie.

Art. 3. (1) Zarządzenie pogotowia:

1) uprawnia właściwe władze do podejmowania w czasie pogotowia wszelkich czynności i wydawania nakazów i zakazów, potrzebnych do przeprowadzenia obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej, i zapewnienia wykonania ich w razie potrzeby przy użyciu środków przymusowych;

2) powoduje powstanie z mocy samego prawa obowiązku osobistych i rzeczowych świadczeń wojennych oraz służby pomocniczej na czas pogotowia.

(2) Władze właściwe w rozumieniu ust. (1) określą w drodze rozporządzenia Ministrowie Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 4. Po ustaniu przyczyny, uzasadniającej zarządzenie pogotowia, władza, która pogotowie zarządziła, albo Minister Spraw Wojskowych — a na obszarze wojennym Naczelny Wódz — zarządza odwołanie pogotowia i podaje to do publicznej wiadomości w sposób, przewidziany w art. 2.

Art. 5. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzeń właściwość władz oraz zakres i sposób przygotowania w czasie pokoju obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej, tudzież związane z tem obowiązki osób fizycznych i prawnych oraz instytucyj i władz w dziedzinach:

1) zorganizowania, wyszkolenia i wyposażenia w sprzęt personelu, powołanego do tej obrony;

2) zorganizowania sieci obserwacyjnej i alarmowej;

3) regulacji i zabudowania osiedli;

4) budownictwa publicznego i prywatnego,

5) maskowania miejscowości, objektów komunikacyjnych, zakładów przemysłowych, elektrycznych, użyteczności publicznej oraz innych objektów i urządzeń, mających znaczenie społeczne;

6) dostosowania istniejących objektów budowlanych i innych nieruchomości do potrzeb obrony, jeśli obrona ta ma doniosłość społeczną;

7) przystosowania systemu oświetlenia zewnętrznego i wewnętrznego miejscowości, objektów budowlanych i innych nieruchomości do potrzeb tej obrony;

8) zaopatrzenia w wodę miejscowości, objektów, zakładów i urządzeń, wymienionych w pkt. 5);

9) budowy, utrzymania i użytkowania

wszelkich linji komunikacyjnych i związanych z niemi urządzeń;

10) urządzeń technicznych w instytucjach użyteczności publicznej oraz w zakładach przemysłowych i elektrycznych;

11) przeprowadzania ćwiczeń personelu, wymienionego w pkt. 1), oraz pogotowi i alarmów próbnych ludności, jak również objektów, zakładów i urządzeń, wymienionych w pkt. 5), w obronie przeciwlotniczej i przeciwgazowej;

12) ratownictwa i lecznictwa osób, które padły ofiarą ataku lotniczego lub gazowego;

13) pokrywania kosztów leczenia i zaopatrzenia na wypadek niezdolności do pracy z tytułu uszkodzeń, doznanych w związku z przygotowaniem lub przeprowadzaniem obrony;

14) uświadomienia oraz zorganizowania ludności w obronie przeciwlotniczej i przeciwgazowej;

15) wprowadzenia w szkołach i zakładach naukowych obowiązkowej nauki lub wykładów oraz ćwiczeń praktycznych z zakresu tej obrony;

16) systemu zaopatrzenia ludności w przyrządy i środki obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej.

Art. 6. (1) Koszty, związane z poczynaniami, wymienionemi w art. 5, ponoszą:

1) Skarb Państwa w zakresie poczynań, mających doniosłość dla całokształtu obrony w granicach kredytów budżetowych;

2) związki samorządowe w zakresie poczynań, mających doniosłość dla całokształtu obrony na ich terytorjum;

3) zakłady przemysłowe, elektryczne i użyteczności publicznej w zakresie, mającym na celu ich obronę;

4) zakłady ubezpieczeń i instytucje ubezpieczeń społecznych w zakresie poczynań, należących do ich zakresu działania, lub mających dla tego zakresu doniosłość;

5) organizacje społeczne, zajmujące się ratownictwem, oraz te, których statuty przewidują współdziałanie w obronie przeciwlotniczej i przeciwgazowej—w zakresie poczynań, należących do ich zakresu działania;

6) właściciele lub posiadacze objektów budowlanych i innych nieruchomości — w zakresie, mającym na celu obronę tych nieruchomości albo osób, w nich zatrudnionych.

(2) Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia rodzaje zakładów przemysłowych, obowiązanych według ust. (1) pkt. 3) do ponoszenia kosztów, oraz unormuje szczegółowo zakres i sposób pokrywania kosztów, związanych z przygotowaniem obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej.

Art. 7. (1) Kto wykracza przeciw nakazom i zakazom, wydanym na podstawie art. 3 ust. (1) pkt. 1), podlega karze więzienia do lat 2 i grzywny lub aresztu do lat 2 i grzywny.

(2) W przypadkach mniejszej wagi sąd może orzec karę aresztu do miesięcy 6 lub grzywny do 5.000 złotych.

Art. 8. Kto wykracza przeciw rozporządzeniom, wydanym na podstawie art. 5, podlega w drodze administracyjnej karze aresztu do miesięcy 3 lub grzywny do 3.000 złotych albo obu tym karom łącznie.

Art. 9. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Opieki Społecznej, każdemu we właściwym mu zakresie działania, w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 10. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 743. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. w sprawie zmiany przepisów o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. b) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 32 otrzymuje brzmienie następujące:

„Zastępcą wojewody jest wicewojewoda.

Wicewojewodę mianuje Minister Spraw Wewnętrznych za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

Wicewojewoda zastępuje wojewodę w zakresie ustalonym przez rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych.

Jeżeli wojewoda nie może pełnić obowiązków służbowych, zakres zastępstwa rozciąga się na wszystkie czynności, spełniane przez wojewodę.";

2) w art. 35 w pkt. 4 skreśla się wyrazy: „pod kierownictwem wicewojewody";

3) art. 57 otrzymuje brzmienie następujące:

„Jeżeli z jakiegokolwiek bądź powodu wydział wojewódzki jest niezorganizowany, albo posiedzenie wydziału nie dojdzie do skutku z braku przepisanego kompletu członków, a zwłoka zagraża interesowi publicznemu, albo jeżeli wydział mimo wezwania nie poweźmie ostatecznej uchwały, lub też gdy zachodzi konieczność terminowego rozpatrzenia sprawy, a posiedzenie wydziału wojewódzkiego nie może być ze względów technicznych zwołane w terminie, wojewoda wydaje decyzje samodzielnie bez udziału wydziału wojewódzkiego. W tym ostatnim przypadku wojewoda jest obowiązany decyzję swą podać wydziałowi wojewódzkiemu na najbliższem posiedzeniu do wiadomości. O ile wydział wojewódzki nie zgodzi

się z decyzją wojewody rozstrzyga Minister Spraw Wewnętrznych.

Przy zatwierdzaniu uchwał związków samorządowych w sprawie wysokości danin wojewoda winien porozumieć się z dyrektorem izby skarbowcj, W razie różnicy zdań między wojewodą a dyrektorem izby skarbowej, rozstrzyga Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.";

4) w art. 65 ust. 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Minister Spraw Wewnętrznych może przekazywać do odwołania poszczególnym starostom niektóre, lub wszystkie uprawnienia wojewodów, wynikające z art. 10 pkt. 3 i 4, z art. 11, 12 ust. 1, z art. 14, 15, 24 oraz z art. 25 — o ile Rada Ministrów w uchwale, o której mowa w art. 25, nie zastrzeże powyższych uprawnień wyłącznie wojewodzie. Postanowienie art. 17 ma odpowiednie zastosowanie.";

5) w art. 81 w ust. 1 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie następujące:

„W przypadkach, przewidzianych w art. 57 ust. 1 i w art. 59 ust. 2, rozstrzyga wojewoda.".

Art. 2. Upoważnia się Ministra Spraw Wewnętrznych do ustalenia i ogłoszenia w drodze obwieszczenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) z uwzględnieniem zmian, wynikających z postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342), ustawy z dnia 21 lutego 1930 r. w sprawie zmiany niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 124), rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479), rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 roku o przekazaniu zakresu działania w sprawach emigracyjnych Ministrowi Spraw Zagranicznych i o zniesieniu Urzędu Emigracyjnego (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 492), rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 493), rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1932 r. w sprawie zmiany właściwości niektórych władz w zakresie podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 895), ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294), rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o zespoleniu urzędów ziemskich z władzami administracji ogólnej i organizacji komisyj ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635) jako też z uwzględnieniem zmian wprowadzonych innemi przepisami prawnemi, oraz do odpowiedniego przystosowania w tym celu zarówno numeracji poszczególnych artykułów rozporządzenia i ich brzmienia, jak i właściwego mianownictwa władz.

Art. 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 744. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o zmianie gruntów państwowych w powiecie bialskim, w województwie lubelskiem.

z 14 września Nr. 81 Rok 1934

Poz. 745. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 31 sierpnia 1934 r. o zniesieniu i utworzeniu niektórych katedr w uniwersytetach państwowych.

Poz. 746. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 4 września 1934 r. w sprawie wypuszczenia serji II pożyczki budowlanej.

Poz. 747. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 września 1934 r. o zmianie taryfy na wyroby tytoniowe.

Poz. 748. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 5 września 1934 r. o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 1933 roku o wprowadzeniu obowiązku legalizacji taksometrów nowych, naprawianych i sprowadzanych z zagranicy.

Poz. 749. Oświadczenie Rządowe z dnia 11 sierpnia 1934 r. w sprawie złożenia przez Belgję dokumentu ratyfikacyjnego konwencji, dotyczącej wskazywania wagi na ciężkich przesyłkach, przewożonych na statkach.

Poz. 750. Oświadczenie Rządowe z dnia 11 sierpnia 1934 r. w sprawie złożenia przez Chiny dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji o prawie zrzeszania się i koalicji pracowników rolnych.

Poz. 751. Oświadczenie Rządowe z dnia 11 sierpnia 1934 r. w sprawie złożenia przez Chiny dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji o odpoczynku tygodniowym w zakładach przemysłowych.

Poz. 752. Oświadczenie Rządowe z dnia 11 sierpnia 1934 r. w sprawie złożenia przez Chiny dokumentu ratyfikacyjnego konwencji o traktowaniu pracowników obcych narówni z krajowymi w zakresie odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki przy pracy.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 6 września Nr. 204 Rok 1934

z 7 września Nr. 205 Rok 1934

z 8 września Nr. 206 Rok 1934

Poz. 270. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 sierpnia 1934 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1933. r. w sprawie organizacji wewnętrznej Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Poz. 271. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 sierpnia 1934 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1933 r. o organizacji wewnętrznej Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego.

Poz. 272. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 sierpnia 1934 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1933 r. o organizacji wewnętrznej Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

z 10 września Nr. 207 Rok 1934

Poz. 273. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 2 września 1934 r. w sprawie wywłaszczenia gruntu we Włocławku na cele wojskowe.

Poz. 274. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 2 września 1934 r. w sprawie wywłaszczenia na rzecz Skarbu Państwa na cele wojskowe gruntów we wsi Zagórze i w majątku Torczyce.

z 11 września Nr. 208 Rok 1934

Poz. 275. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 2 września 1934 r. o przymusowem wywłaszczeniu gruntów na rzecz Skarbu Państwa pod budowę portu lotniczego użytku publicznego w Nowosiółkach pod Wilnem.

Poz. 276. Instrukcja Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 września 1934 r. w sprawie badania przez rzeczoznawców wniosków o dopuszczenie do użytku konstrukcyj wytwornic acetylenowych i urządzeń zabezpieczających.

Poz. 277. Okólnik Ministerstwa Skarbu T. 27 z dnia 30 sierpnia 1934 r. w sprawie clenia estrów etylowych.

z 12 września Nr. 209 Rok 1934

Poz. 278. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 5 września 1934 r. w sprawie nadania umowie zbiorowej z dnia 11 lipca 1934 roku mocy obowiązującej dla zakładów przemysłowych i handlowych w powiecie ostrowskim w województwie poznańskiem.

Poz. 279. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 2 września 1934 r. w sprawie wywłaszczenia na rzecz Skarbu Państwa na cele wojskowe gruntów w Białymstoku.

z 13 września Nr. 210 Rok 1934

Poz. 280. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 2 września 1934 r. w sprawie wywłaszczenia na rzecz Skarbu Państwa na cele wojskowe gruntu we wsi Dubowo.

z 14 września Nr. 211 Rok 1934

z 15 września Nr. 212 Rok 1934

Poz. 281. Zarządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 3 września 1934 r. o strefach zakazanych w Polsce dla żeglugi powietrznej.

Druk. Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.